

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **K. B.,**
státní příslušnost: Ukrajina,
proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.5.2019, č.j. CPR-20799-3/ČJ-2019-930310-V242,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. města Prahy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 4. 2019, č. j. KRPA-101870-25/ČJ-2019-000022-SV, kterým bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie na jeden rok dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Žalobkyně namítla nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro vady předchozího řízení, nedostatečně zjištěný skutkový stav, jednostrannost a neobjektivnost

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

řízení, porušení zásad a principů činnosti správních orgánů, nedostatečné odůvodnění rozhodnutí.

3. Obsah žaloby je v zásadě identický s obsahem žaloby jiné žalobkyně ve věci rozhodnuté zdejším soudem rozsudkem č.j. 1 Az 16/2018-59, z čehož je patrný formulářový obsah žaloby a tudíž i absence konkretizace žalobních bodů k věci žalobkyně.
4. Nejříve soud posoudil náležitosti žaloby, resp. rozsah soudního přezkumu stanovený žalobními body.
5. Dle [§ 71 odst. 1 s. ř. s.](#) *žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a odst. 3 s. ř. s.) musí obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a návrh výroku rozsudku.*
6. Dle [§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.](#) *rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.*
7. Řízení před správními soudy je vystaveno na zásadě dispoziční a koncentrační. První reprezentuje východisko, že předmět řízení je v rukách žalobce a soud může věc zpravidla přezkoumat pouze v mezích žalobních bodů. Druhá je projevem principu, že žalobce může své žalobní body uplatňovat pouze v zákonem stanovené lhůtě a k později uplatněným námitkám nelze již zásadně přihlížet.
8. K formulaci žalobních bodů Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl, že musí obsahovat skutkové a právní důvody, pro které žalobce považuje rozhodnutí správního orgánu za nezákonné. V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, soud uvedl, že za žalobní bod je nutné považovat „[...] každé vyjádření žalobce, z něhož by i jen v nejbrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím tvrzené domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum“. Podmínku konkrétního vyjádření žaloby zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8 Afs 31/2013 - 45: „Žalobce je však povinen vylíčit již v žalobě, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit pouze s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.
9. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS: „Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých "obvyklých" nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

popisem.... Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“

10. Na tyto závěry je v konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu opakovaně odkazováno, např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, či usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72.
11. Žalobkyně v nyní posuzované věci nevylicila, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž neozřejmila svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost.
12. Žaloba obsahuje pouze jednu žalobní námitku na samé hranici přezkoumatelnosti soudem a to námitku, že žalovaný své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil. Takto obecnému vymezení žaloby odpovídá i obecný soudní přezkum, kdy soud posoudil, zda rozhodnutí žalovaného obsahuje nosné důvody, pro které bylo odvolání žalobkyně zamítnuto. A ono obsahuje. Dle rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného zrušením platnosti zaměstnanecké karty zaniklo žalobkyni pobytové oprávnění, proto se na území ČR zdržovala neoprávněně od 7. 2. do 11.3.2019, na základě čehož jí bylo uloženo správní vyhoštění a to na dobu 1 roku. Obecná námitka neostatečného odůvodnění rozhodnutí jako celku je proto nedůvodná.
13. K jakékoliv novému tvrzení při jednání dne 28. 8. 2019 nemohl soud přihlédnout z důvodu zásady koncentrace řízení, dle které soud přezkoumá žalobou napadené rozhodnutí pouze v rozsahu uplatněných žalobních bodů ve lhůtě k podání žaloby, jejímž posledním dnem v dané věci bylo 1.7.2019 (žalobou napadené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobkyně doručeno dne 21.6.2019, dle § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění musí být podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni*). Při jednání bylo soudu předloženo čestné prohlášení společnosti [REDAKCE] o výkonu kurzu kadeřnice žalobkyní, příprava k výkonu zaměstnání však nemá žádný vliv na posouzení věci správního vyhoštění, zejména pokud v žalobě není k této skutečnosti cokoliv tvrzeno.
14. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému náklady řízení nevznikly.
16. Žalobkyně v žalobě, kterou podepsala, uvedla jako „adresu pro doručování : v řízení zastoupena [REDAKCE]“. Jelikož žalobkyně požadovala nařízení jednání, soud k jednání předvolal jak žalobkyni, tak [REDAKCE], který ji zastupoval ve správním řízení. V předvolání k jednání soud oba vyzval k předložení plné moci. K jednání se dostavil pouze [REDAKCE], který požádal o odročení jednání z důvodu jeho návratu den

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

před jednáním a nedostatečnému času k přípravě na jednání. Soud žádosti o odročení jednání nevyhověl nejen z důvodu stanovených lhůt pro vydání rozhodnutí o žalobách proti správnímu vyhoštění, ale zejména s ohledem na koncentrační zásadu řízení dle s.ř.s., dle které je rozsah přezkumu dán obsahem v čas uplatněných námitek žaloby. Tudíž v dané věci bylo vyloučeno jakékoliv rozšiřování žaloby a tím i „příprava na jednání“. Při jednání [REDACTED] uvedl, že žalobkyni zastupuje a že plnou moc soudu již předložil. Jelikož obsah spisu neodpovídal jeho tvrzení, soud opět vyzval zmocněnce k předložení plné moci, jinak bude rozsudek doručován pouze žalobkyni, neboť nebude prokázáno zmocnění zmocněnce [REDACTED]. [REDACTED] soudu uvedl, že do 7 dnů plnou moc znovu předloží. Takto však neučinil, proto má soud za to, že žalobkyně není zastoupena a rozsudek doručí pouze žalobkyni.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 8. 2019

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.